

LEONIE VERLOOR NIET ALLEEN

Als single had ik een leuk leven. Ik werkte vier dagen in de week als manager communicatie en PR. Daarbuiten was ik een graag geziene gast op feestjes en uitdagende buitenlandse reizen. Ik had een leuk leven, maar op de achtergrond was er altijd dat diepe verlangen naar een lieve partner en een baby. Als kind had ik dat gevoel heel sterk. Ik zag mezelf al in een trouwjurk voor het altaar staan.

Mijn hele jeugd reden de trouwkoetsjes voor mijn huis voorbij op weg naar het gemeentehuis. Sinds die tijd droom ik van een soulmate. Voordat we plannen maken voor een groots en meeslepend huwelijk gaan we eerst een tijdje hartstochtelijk van elkaar genieten. Een paar jaar geleden duurde die fictieve bronsttijd nog minimaal twee jaar, maar naarmate ik ouder werd, deed ik steeds meer concessies aan de duur van die beginfase.

Ik was niet zoekende naar een man, maar er was wel altijd dat stille verlangen. En dan ook in die volgorde, eerst de partner en dan het kind. Ik had heel sterk dat gevoel van het sámen doen, het sámen opvoeden. Omdat ik voor mijn kind het beste wilde, een papa én een mama, die samen het goede voorbeeld waren van een liefhebbende relatie.

Even ben ik er heel dichtbij geweest. Ik heb een langdurige relatie gehad, maar na zeven jaar heeft mijn ex er een punt achter gezet. En daarna was ik niemand meer tegengekomen met wie ik die speciale klik had.

De buitenwereld dacht dat ik het prima naar mijn zin had als happy single. Mijn omgeving bekende wel eens jaloers te zijn op mijn vrije leven. Ik maakte verre reizen, ging stappen... Ik kon doen en laten

HAAR KINDJE...

wat ik wilde. Heel fijn, maar ik zal niet ontkennen dat er ook veel momenten zijn geweest dat ik graag met ze had willen ruilen. Als ik op het werk weer een succes had behaald, dan moest ik dat in mijn eentje vieren. Ook mijn teleurstellingen moest ik alleen incasseren. Ik kon mijn ouders of een goede vriend of vriendin bellen, maar dat is toch anders. Uiteindelijk zat ik toch alleen thuis op de bank. Ik was op mijn beurt wel eens jaloers op mijn vriendinnen die een leuk gezin hadden. Lekker samen met de kinderen een spelletje deden op zaterdagavond. Maar mijn kinderwens schoof ik onder het tapijt. Zolang ik geen steady relatie had, was dat gewoon niet aan de orde.

Eind 2005 kwam ik in contact met Kay. Ik had hem ontmoet op de borrel van een vriendin. Hij was absoluut niet de man van mijn dromen, maar wel opgewekt, warm en gevoelig. We zochten elkaars gezelschap steeds vaker op en wisten allebei wat we aan elkaar hadden. We hadden geen verplichtingen of verwachtingen. Ik dacht dat ik daar op dat moment ook genoeg aan had, totdat ik ontdekte dat ik zwanger was. Ik was al twee weken over tijd, maar had het aan de stress op mijn werk geweten. Ik was misselijk en had pijnlijke borsten, maar dat was niet omdat ik zwanger was. Dat kon absoluut niet, toch? Ik ben naar de drogist gegaan om een zwangerschapstest te kopen. Niet zoals zoveel vrouwen met de hoop op een blauwe streep, nee, ik wilde bevestigd zien dat ik over tijd was door de drukte op mijn werk. Toen de stick toch blauw kleurde, schrok ik. Ik heb nog een tweede test gekocht. Toen die ook blauw kleurde, was er geen enkele ruimte voor twijfel meer.